

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyně JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Biologické centrum AV ČR, v.v.i.**, IČ: 60077344,
sídlem Branišovská 1160/31, 370 05 České budějovice
zastoupen Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou
sídlem Čáslavská 1750/8, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**,
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2020, č. j. 18 241/2020-51,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný jakožto poskytovatel dotace rozhodl podle § 14j odst. 4 písm. a) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“) o zastavení řízení v žádosti žalobce o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu v projektu „REGIONÁLNÍ PODPORA GENETICKÉHO VÝZKUMU“ vedeném pod registračním číslem ATCZ207, neboť tato žádost nebyla podána ve lhůtě stanovené výzvou k podání žádosti.
2. Z žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i ze správního spisu vyplynulo, že žalovaný vydal výzvu č. 1/2018/AT k podání Žádostí o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu na spolufinancování projektů schválených v rámci programu Interreg V-A Rakousko – Česká republika (dále jen „výzva“). Dne 19. 3. 2020 byla žalovanému doručena žádost žalobce o

poskytnutí dotace projektu ATCZ207 (dále jen „žádost“). Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím řízení o žádosti zastavil, s tím, že nebyla dodržena lhůta k podání žádosti stanovená bodem 3.3 výzvy. Dle zmiňovaného bodu 3.3 výzvy musí být žádost v případě českého Vedoucího partnera podána nejpozději v den podání 0. monitorovací Zprávy za projekt (dále jen „0. monitorovací zpráva“). V projednávaném případě byla 0. monitorovací zpráva podána žalobcem již dne 11. 3. 2020. Žádost tedy byla podána až po odeslání 0. monitorovací zprávy.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce v žalobě předně shrnul události, které vydání žalobou napadeného rozhodnutí předcházely. Uvedl, že žalovaný ve výzvě stanovil lhůtu pro podávání žádostí od 21. 9. 2018 do 31. 12. 2023. Konstatoval, že dne 5. 3. 2020 vyhotovil žádost na vzorovém formuláři a podepsal ji tak, jak mu ukládaly podmínky výzvy. S ohledem na krizový chod událostí spojených s pandemií COVID-19 žádost nebyla předána k poštovní přepravě. Dodal, že jakožto disponent s laboratoří s vysokým stupněm zabezpečení v průběhu března 2020 činil přípravy směřující k zajištění testování koronaviru. Díky těmto přípravám mohl již od 23. 3. 2020 zahájit vyšetřování vzorků na přítomnost koronaviru SARS-CoV-2. Dne 11. 3. 2020 u něj probíhala konzultace postupu s ohledem na žádost jeho rakouského partnera o změny v rozpočtu. V průběhu této konzultace došlo k vygenerování 0. monitorovací zprávy. Dle sdělení pracovnice, jež zprávu vygenerovala, byla zpráva, generovaná automaticky, vygenerována omylem. Z e-mailu zaslaného mu dne 11. 3. 2020 vedoucím oddělení JS Rakousko – ČR Centra pro regionální rozvoj České republiky (dále jen „e-mail ze dne 11. 3. 2020“) zjistil, že došlo k odeslání 0. monitorovací zprávy, aniž by byla podána žádost. Téhož dne vypravil žádost k odeslání společně s průvodním dopisem datovaným 12. 3. 2020, v němž své pochybení vysvětlil a požádal o shovívavost. Žádost byla žalovanému doručena dne 19. 3. 2020, 0. monitorovací zpráva již dne 11. 3. 2020.
4. Namítal, že ač žalovaný postupoval v souladu s formálními pravidly stanovenými ve výzvě, porušil žalobou napadeným rozhodnutím zásadu zákonnosti dle § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a zásadu individuálního posouzení každé věci dle § 4 odst. 4 správního řádu (*pozn. soudu: zde měl žalobce zřejmě na mysli § 2 odst. 4 správního řádu*). K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 7/2018-39, v němž NSS uvedl, že pokud dotace nebyla přiznána s odkazem na podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém státě skutečně zjevně nepřipustná, může soud do podmínek obsažených ve výzvě zasáhnout.
5. *Prvním žalobním bodem* namítal nejasnost způsobenou neurčitostí výzvy. Upozornil, že v bodě 3.3 výzvy je stanovena podmínka pro podání žádosti, která je v souladu s názvem tohoto bodu označena jako lhůta. V bodě 1.1 je vymezeno časové období pro podávání žádostí, které však není označeno jako lhůta, ale jako „trvání výzvy“. V bodě 4.3 je pak stanoveno, že řízení o žádosti bude zastaveno, pokud žádost nebude podána ve lhůtě stanovené výzvou. K tomu uvedl, že z formulace v textu výzvy není patrné, zda se lhůtou pro podání žádosti rozumí lhůta dle bodu 1.1 výzvy označená v souladu s § 39 a 40 správního řádu počátkem a koncem trvání, nebo podmínka stanovená v bodě 3.3 výzvy, či dokonce kombinace obou. Žalovaný pochybil při formulaci výzvy, když lhůtu nevymezil jasně.
6. *Ve druhém žalobním bodu* namítal neopodstatněnost podmínky, spočívající v podání 0. monitorovací zprávy, která je pouze formálním úkonem. Tato zpráva totiž o ničem

nezpravuje. Stejně tak požadavek posloupnosti obou kroků, kdy podání 0. monitorovací zprávy nesmí předcházet žádosti o podání dotace, má smysl jen byrokratický a formální. Uvedl, že k sestavení 0. monitorovací zprávy dochází jejím automatickým vygenerováním, k němuž dává uživatel programu impuls kliknutím na příslušné tlačítko. 0. monitorovací zpráva neobsahuje žádnou informaci. Z obsahu 0. monitorovací zprávy je patrné, že byla vygenerována na formuláři, do nějž jsou přenesena data zadaná do softwaru v souvislosti s přípravou projektu, nikoli s podáním této zprávy. Ve zprávě nejsou uvedeny ani dokládány výdaje, které by měly podléhat kontrole, nepředkládá žádná data a nepřináší žádné informace.

7. Ke způsobu vzniku 0. monitorovací zprávy uvedl, že uživatel software nemá při jejím generování informaci o jejím obsahu a neví, co jejím obsahem je. Dodal, že byl v průběhu podání 0. monitorovací zprávy obeznámen toliko s tím, že na základě jeho impulsu ve formě kliknutí budou použity zadané informace, aniž by tušil, jak budou seskupeny a kombinovány.
8. K odeslání 0. monitorovací zprávy dochází také jednoduchým impulsem uživatele ve formě kliknutí. Není tak pravdou, že by k jejímu odeslání nemohlo dojít nahodile, jak uváděl v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný. Nesouhlasil ani s tvrzením žalovaného, že se software před odesláním zprávy v něm vždy dotazuje, jestli si je uživatel jist, že chce zprávu odeslat. Tuto argumentaci žalovaný nijak nepodložil. Navíc žalovaný nepřipustil, že by software mohl v konkrétním případě fungovat chybně. Dodal, že není jakkoli vyloučena jednorázová chyba softwaru, neboť není prokázáno, že by se software při odesílání 0. monitorovací zprávy choval standardně.
9. Závěrem rozporoval posloupnost kroků při podávání žádosti. Připustil, že dal nejprve impuls k vygenerování a odeslání 0. monitorovací zprávy a teprve poté doručil žalovanému žádost, ač měly tyto kroky být provedeny v opačném pořadí. Dodal, že ve svém přípisu žalovanému ze dne 12. 3. 2020 uváděl, že k tomu došlo „*ve zmatku současné situace a řešení stavu ohledně koronaviru*“ a „*zcela neúmyslně*“. Podotkl, že posloupnost a nemožnost záměny obou kroků nemá racionální opodstatnění. Chybovat je lidské a v situace, nastalé v průběhu března 2020 i zcela pochopitelné. Dodal, že software vygenerování nové 0. monitorovací zprávy neumožňuje. Závěrem konstatoval, že mu vedoucí oddělení JS Rakousko – ČR Centra pro regionální rozvoj České republiky ohledně posloupnosti obou kroků poskytl vzájemně si odporující informace. V e-mailu ze dne 11. 3. 2020 uváděl, že je nutné dřívejší podání žádosti před podáním zprávy za projekt, v e-mailu ze dne 13. 2. 2020 naopak uváděl, že: „*bez vydaného Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze SR nelze předložit Zprávy za partnera*“.
10. Uzavřel, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné pro rozpor s principem *sensus communis*, k čemuž odkázal na judikaturu Ústavního soudu.
11. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

12. Ve vyjádření k žalobě žalovaný předně poukázal na to, že žalobce k tvrzení o porušení základních zásad činnosti správního orgánu nepředložil žádnou relevantní argumentaci, pouze odkázal na rozsudek NSS. Opomněl však, že zásah soudu do podmínek výzvy by byl možný pouze ve výjimečném případě a dle rozsudku NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46 je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek.

V projednávaném případě však výzva nikterak nezasáhla do veřejných subjektivních práv žalobce.

13. K *prvnímu žalobnímu bodu* uvedl, že v něm žalobce vytvořil mylný konstrukt o nejasnosti podmínek stanovených ve výzvě. Ze znění uvedených podmínek totiž plyne, že tyto podmínky nejsou ve vzájemném rozporu. V bodu 1.1 výzvy je stanoveno, že příjem žádostí bude zahájen dne 21. 9. 2018, a to až do ukončení výzvy, tedy do dne 31. 12. 2013. Tento bod pouze stanovuje, v jakém období lze podávat žádosti o poskytnutí dotace. Bod 3.3 výzvy již stanovuje konkrétní podmínku, v jakém nejzazším okamžiku musí být žádost zaslána v korelaci s podáním 0. monitorovací zprávy za projekt. Uvedené je v souladu i s bodem 4.3 výzvy, který uvádí, že řízení o poskytnutí dotace bude zastaveno v případě, že žádost nebyla podána ve lhůtě stanovené výzvou k podání žádosti. Žalobce tedy nemohl být na pochybách ohledně časové souslednosti úkonů ani ohledně toho, v jakém období lze žádost podat.
14. Ke *druhému žalobnímu bodu* uvedl, že podmínka podání 0. monitorovací zprávy není neopodstatněná. Konstatoval, že žalobce v postavení vedoucího partnera zažádal o paušální částku 5 000 EUR na přípravu projektu a v žádosti požádal o 5 % dotace ze státního rozpočtu. Podáním 0. monitorovací zprávy požádal o proplacení této paušální částky, dle pravidel financování projektu mu při dodržení podmínek pro paušální výdaje mělo být vyplaceno 4250 EUR (85 % z 5 000 EUR) a dále na základě platného rozhodnutí mu mělo být proplaceno 250 EUR dotace ze státního rozpočtu (5 % z 5 000 EUR). Podáním 0. monitorovací zprávy již vznikají první výdaje ze státního rozpočtu, a je proto nutné, aby před podáním této zprávy byla podána žádost o dotaci, na jejímž základě je vydáno rozhodnutí upravující práva a povinnosti žadatele a na základě tohoto rozhodnutí je možné čerpat dotaci ze státního rozpočtu. Odmítl také rozpornost e-mailové komunikace.
15. Žalovaný proto žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem

16. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud nevyhověl návrhům žalobce na provedení dokazování, neboť větší část z navrhovaných důkazů je součástí správního spisu, z něhož soud při rozhodování vychází. Ostatní navrhované důkazy (smlouva o poskytnutí prostředků z Evropského fondu pro regionální rozvoj, zpráva ČTK ze dne 17. 3. 2020, 0. monitorovací zpráva, sdělení žalovaného ze dne 28. 5. 2020, tisk náhledu o platbě došlé žalobci od rakouského partnera) nejsou pro posouzení právní otázky rozhodné. Provedení těchto důkazů by tak bylo nadbytečné.
17. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Podstatou sporu je posouzení otázky, zda bylo zastavení řízení o žádosti v souladu se zákonem či nikoli.
19. Soud předně uvádí, že mezi účastníky není sporu o skutkovém stavu, proto z obsahu spisového materiálu pouze ověřil podklady, ze kterých žalovaný při svém rozhodování vycházel. Obě strany činí nesporným, že žádost byla doručena žalovanému dne 19. 3. 2020, zatímco 0. monitorovací zpráva byla podána dne 11. 3. 2020. Dále soud ověřil ze správního spisu tyto pro projednávaný případ podstatné věci:

20. Dle bodu 1. 1. výzvy „Trvání výzvy“ bylo zahájení příjmu žádostí stanoveno na den 21. 9. 2018 a ukončení výzvy na den 31. 12. 2023.
21. Dle bodu 3.3 výzvy „Lhůta pro podání žádosti“ platí, že: *„Žádost musí být podána nejpozději okamžikem, kdy projektový partner předkládá první výdaje ke kontrole Kontrolorovi, tj. nejpozději v den podání Zprávy za partnera s prvními výdaji. V případě českého Vedoucího partnera je to den podání 0. monitorovací Zprávy za projekt.“*
22. Dle bodu 4.3 výzvy „Zastavení řízení o poskytnutí dotace“ poskytovatel dotace řízení o žádosti o poskytnutí dotace zastaví mj. v případě, že žádost nebyla podána ve lhůtě stanovené výzvou.
23. V e-mailu ze dne 13. 2. 2020 je v pasáži, citované v žalobě, uvedeno: *„Čeští projektoví partneři, kteří mají nárok na příspěvek ze státního rozpočtu, si nyní mohou v rámci výzvy, vyhlášené Ministerstvem pro místní rozvoj, podat žádost o dotaci ze státního rozpočtu. Žádost o dotaci je nutné podat na předepsaném formuláři žádosti o dotaci, který je přílohou výzvy zveřejnění na stránkách Programu (...) Bez vydaného Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze SR nelze předložit Zprávy za partnera“*. V e-mailu ze dne 11. 3. 2020 je pak uvedeno: *„Dobrý den, dnes byla ze strany vedoucího partnera podána 0. Zpráva za projekt. Jen připomínám textaci e-mailu ze dne 13.2., kde upozorňujeme příjemce o nutnosti dřívějšího podání žádosti o poskytnutí dotace ze SR před podáním zprávy za projekt. Je samozřejmě možné, že žádost s dřívějším razítkem ještě někde putuje. Jen upozorňuji, že pokud jste si ještě nezažádali, pak o 5% ze státního rozpočtu přicházíte. (...)“*
24. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
25. Podle § 14j odst. 4 písm. a) rozpočtových pravidel v rozhodném znění *poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žádost nebyla podána ve lhůtě stanovené výzvou k podání žádosti*.
26. Soud o žalobě uvažil takto:
27. Soud opětovně připomíná, že skutkový stav je mezi stranami nesporný – žalobce podal 0. monitorovací zprávu více než týden předtím, než byla žalovanému doručena žádost. Žalobce však rozporoval opodstatněnost podmínky spočívající v podání 0. monitorovací zprávy před podáním žádosti a neurčitost výzvy, v níž dle něj nebyla lhůta k podání žádosti jasně vymezena.
28. Soud nevešel na *první žalobní bod*. Není pravdou, že by byla výzva neurčitá. Z obsahu bodu 1.1 výzvy je zcela zřejmé, že v něm je uvedeno časové rozmezí, v němž je možné požádat o poskytnutí dotace. Z obsahu bodu 3.3 výzvy je zase zcela zřejmé, že obsahuje konkrétní podmínku, kterou je při podání žádosti nutno splnit, přičemž tato podmínka spočívá ve lhůtě pro podání žádosti ve vztahu ke dni podání zprávy (pro české vedoucí partnery, jímž byl v projednávaném případě žalobce, podání 0. monitorovací zprávy). Bod 3.3 výzvy se navíc jmenuje „Lhůta pro podání žádosti“. Bod 1.1 a bod 3.3 výzvy nejsou ve vzájemném rozporu, naopak na sebe navazují. Dle názoru soudu je z nich lze bez jakýchkoli pochybností dovodit, že žádost o poskytnutí dotace musí být podána v době trvání výzvy dle bodu 1.1, zároveň však musí být podána za splnění lhůty stanovené v bodě 3.3 výzvy. Bod 4.3 výzvy pak stanoví, že poskytovatel dotace řízení o žádosti v případě, že žádost nebyla podána ve lhůtě stanovené výzvou, zastaví. Lhůta stanovená výzvou je obsažena v bodě 3.3 výzvy „Lhůta k podání žádosti“. I kdyby se případné zastavení žádosti vztahovalo také na nesplnění časového rozmezí, v němž výzva dle bodu 1.1 trvá, rozhodně ze znění bodu 4.3 výzvy ve spojení s dalším obsahem výzvy nelze vyčíst, že by se snad toto zastavení mělo vztahovat právě jen k podání žádosti mimo dobu

trvání výzvy. Soud tedy shrnuje, že znění výzvy je zcela jasné, srozumitelné a určité a nelze jej interpretovat jinak, než je výše popsáno. Žalobce tedy při znalosti výzvy musel vědět, že při nedodržení lhůty dané bodem 3.3 výzvy bude řízení o žádosti zastaveno.

29. Soud nevešel ani na *druhý žalobní bod*, v němž žalobce namítal neopodstatněnost podmínky podání 0. monitorovací zprávy. Žalobce odvozoval neopodstatněnost a přehnaný formalismus této podmínky v tom, že 0. monitorovací zpráva dle jeho názoru neobsahuje žádnou informaci. To však není pravdou, jak ostatně sám žalobce v žalobě připouští, když uvádí, že v 0. monitorovací zprávě jsou uvedena data zadaná v souvislosti s přípravou projektu (nikoli s podáním 0. monitorovací zprávy). Obsah 0. monitorovací zprávy není dle soudu pro opodstatněnost uvedené podmínky nikterak relevantní. Žalobce podáním žádosti přijmul podmínky výzvy, mezi nimiž je právě uvedena podmínka podání 0. monitorovací zprávy a souslednosti tohoto podání s podáním žádosti. Tato podmínka není neopodstatněná a v demokratickém státě zcela zjevně nepřípustná, což jsou kumulativní vlastnosti podmínek, do nichž dle žalobcem uváděného rozsudku NSS ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 7/2018-39 může soud zasáhnout. Jak judikoval již rozšířený senát NSS ve svém usnesení ze dne 8. 1. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-37, soudní přezkum je u nenárokových dotací (na dotace zásadně není právní nárok dle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel): „omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno, žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související.“. Soud tedy, vyjma výjimečných případů uvedených v rozsudku NSS č. j. 6 Afs 7/2018-39 pouze zkoumá, zda při rozhodování o neposkytnutí dotace není postupováno v rozporu se stanovenými pravidly, zda jsou dodržována práva a povinnosti jak ze strany poskytovatele dotace, tak ze strany jejího příjemce. V projednávaném případě byla ve výzvě stanovena podmínka podání 0. monitorovací zprávy, tato podmínka byla stanovena obecně, platila pro všechny subjekty, které by o dotaci dle výzvy žádaly.
30. Pokud se týká způsobu sestavení a podání 0. monitorovací zprávy, tedy vygenerování a odeslání zprávy pouhým kliknutím, nelze jím odůvodnit žalobcovo nedodržení souslednosti podání 0. monitorovací zprávy a žádosti, a to ani v případě, že by se systém, jak tvrdí žalobce, nedotázal, zda si je žalobce jist, že chce zprávu odeslat. Ve výzvě je jasně stanoveno, že žádost musí být podána nejpozději v den podání 0. monitorovací zprávy. Tato podmínka nebyla dodržena. Skutečnost, že 0. monitorovací zpráva byla vygenerována dle tvrzení žalobce omylem, ač jakkoli možná vzhledem k situaci pochopitelným, na tom nic nemění a rozhodně ji nelze brát jako důvod „odpuštění“ nesplnění podmínky.
31. Soud nevešel ani na námitku vzájemně si odporujících informací obsažených v e-mailové komunikaci ohledně souslednosti podání 0. monitorovací zprávy a podání žádosti. Soud ve znění e-mailů ze dne 13. 2. 2020 a 11. 3. 2020 žádné vzájemně si odporující informace neshledal. Nadto připomíná, že souslednost podání 0. monitorovací zprávy a žádosti je dána už v samotné výzvě, tudíž žalobce měl od seznámení s výzvou vědět, kdy je nutné doručit žalovanému které z podání.
32. Závěrem soud uvádí, že lze pochopit, že v situaci března roku 2020, kdy v ČR vypukla pandemie koronaviru SARS-CoV-2, žalobce, jakožto subjekt, který prováděl a provádí testování vzorků na přítomnost koronaviru, mohl opomenout učinit určité nutné kroky vztahující se k projednávanému případu. Pochopitelnost a komplikovanost situace však žalobce nezabývala povinností plnit podmínky výzvy, s nimiž byl seznámen a s jejichž nesplněním se pojí důsledky, s nimiž byl seznámen též. Soud neshledal ani to, že by snad

postup žalovaného byl vzhledem k nastalé pandemické situaci nespravedlivý a nerozumný, či že by žalovaný nezvážil individuální aspekty projednávaného případu, jak žalobce naznačuje odkazem na judikaturu Ústavního soudu v závěru žaloby. Soud opakuje, že žalobce nedodržel předem stanovené podmínky výzvy, které platily stejně pro všechny její adresáty, ač s nimi byl seznámen. To že toto nedodržení potenciálně vyvolala komplikovaná situace, která u žalobce v souvislosti s pandemií nastala, na tomto závěru nic nemění. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem, který v ust. § 14j odst. 4 písm. a) slovy „*poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žádost nebyla podána ve lhůtě stanovené výzvou k podání žádosti*“ správní uvážení neumožňuje. Pokud tak žalobce naznačoval, že by bylo spravedlivé a rozumné, aby mu kvůli nastalé situaci žalovaný nesplnění podmínek odpustil, nemohl soud na tento dílčí argument vejít.

33. Lze tak uzavřít, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když řízení o žádosti podle § 14j odst. 4 písm. a) zastavil. Soud neshledal, že by žalovaný porušil zásadu zákonnosti a individuálního posouzení dle § 2 odst. 1 a 4 správního řádu, ani rozpor s principem *sensus communis*, namítaný žalobcem.

V. Závěr a náklady řízení

34. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 27. dubna 2022

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu